

at der gives en Frist ved Afholdelse af Valg. Selv om Borgmester Thiele ved Valget i Standerborg er fremkommen paa Tribunen og har talt om en Frist eller — hvad der efter det foreliggende maa antages — har talt om, at Afstemningen vilde være en vis Tid, er det altsaa noget, der slet ikke rammes af noget som helst Forbud i den gældende Valglov. Se, alt dette har sin Gyldighed ogsaa under den Forudsætning, at det ærede Flertal havde Ret i, at det var gaaet saaledes til, at medens Valgformanden og den øvrige Valgbestyrrelse var paa Vejen til Tribunen fra Kaadhuset, løb Formanden noget forud for den øvrige Valgbestyrrelse, eller som det ærede Medlem for Røge vilde forklare det, hans Uniform imponerede — endnu i 1895 — Bølgene, der gave ham Plads, medens de menige Valgbestyrrelsesmedlemmer maatte blive tilbage i Trængselen, og Valgformanden kom først op paa Tribunen. Det er jo den Forklaring, der gives fra Flertallets Side. Men selv under Forudsætning af denne Forklaringss fuldkomne Rigtighed vilde, som jeg har nævnt, Udtalelsen ikke kunne faa den Betydning, man har paastaet. For Resten har den ansøgte Forklaring af Flertallet om, at det er gaaet saaledes til, at Valgbestyrrelsens Formand er løben foran Valgbestyrrelsen op paa Tribunen og straks er faret hen for Forsamlingen og har sagt de flemme Ord til den, intetsteds Hjemmel i Forhøret; det er, tillader jeg mig at sige, en ganske fri Fantasi af det ærede Flertal. Naar der er kommet en Udtalelse af Valgformanden, som hos adskillige Bølgere har fremtaltdt den Opfattelse, at Afstemningen vilde være en vis Tid, eller den Forstaaelse hos dem, at der blev givet en vis Frist for Valghandlingen, maa denne Udtalelse være falden paa et tidligere Tidspunkt af Dagen. Der er meget, der taler mod den fantastiske Forklaring, som Flertallet har givet af Situationen. For det første taler Flertallets egen Holdning derimod; thi denne er langtfra saa sikker, som man skulde tro, naar man i den afgivne Betænkning læser om, hvorledes der er tilvejebragt Bevis for, at det er gaaet til som ansøgt, og at ingen Forveksling er mulig mellem det Tidspunkt, da Borgmesteren siges at være løben foran op paa Tribunen, og et andet tidligere Tidspunkt, da Borgmesteren ogsaa var paa Tribunen. Nej, alt er isoleret, saaledes lyder Beretningen nu i Flertalsbetænkningen; men jeg maa gøre opmærksom paa, at det er kun i den nyere Udgave af Betænkningen, at det lyder saaledes. Der er en Udgave af Flertallets Betænkning, som er

godt en halv Snæs Dage ældre; det var denne Betænkning, som blev tilstillet Mindretallet i Udvalget, og som vi havde at svare paa og indrette vort Tilsvær efter. Den Gang stod det ikke saa klart og sikkert for Flertallet. Da hed det ikke: „der er tilvejebragt Bevis“, men kun: „der synes at være osv.“; der var altsaa ikke saa ringe en Tvivl om Sagens Sammenhæng. I den ældre Udgave hed det ikke den Gang, at ingen Forveksling mellem det Tidspunkt, Flertallet har opstillet, og et tidligere Tidspunkt, var mulig; nej, det hed den Gang, at det var „næppe“ muligt, og man kendte i 1ste Udgave meget godt et tidligere Tidspunkt, hvor Borgmesteren havde været paa Tribunen, og hvor det jo saa var ganske naturligt, at der fra den samlede Mængde, der stod og ventede paa Resultatet, som traf ud, idet Afstemningen endnu ikke var sluttet i alle Kommunerne — er kommet Tilraab til Borgmesteren paa Tribunen: „Hvortil ligger det?“, og at han da har svaret paa dette Spørgsmaal: „Vel en halv Times Tid eller saa! — Det er jo ganske naturligt, og jeg er vis paa, at mange Valgformænd vilde bære sig ad paa samme Maade i lignende Tilfælde. Det var dette tidligere Tidspunkt, der var et sikkert Tidspunkt i 1ste Udgave af Flertalsbetænkningen. I den var det „Tidspunkt, da Borgmesteren gik op paa Tribunen, medens man endnu stemte i Dover—Venge Kommune“, en uomtvistet Rendsgerning, og det er til dette Tidspunkt, at Mindretallet mener, at alle Forklaringer pege hen med Hensyn til den paagældende Udtalelses Fremkomst. Men i sidste Udgave af Flertallets Betænkning er det hidtil anerkendte Faktum, at „Borgmesteren gik op paa Tribunen“, blevet til, at „Borgmesteren menes at have været paa Tribunen“. Hvis der nu i den Mellemtid af godt en halv Snæs Dage, i hvilken Flertallet foretog disse mærkelige Ændringer, havde været tilvejebragt ny Oplysninger eller var stet noget, der kunde begrunde saadanne Ændringer, var der jo intet at sige dertil. Men jeg ved ikke af, at der er kommet andre Oplysninger frem, da Flertallets ny Udgave af Betænkningen forelagdes, end der var, da den 1ste, den oprindelige Udgave, som Mindretallet fik som Udtryk for Flertallets Opfattelse af hele Situationen, udkom. Flertallet har altsaa selv ikke været sikker paa, om det virkelig er gaaet saaledes til, som det senere har fremskilt det stedkundne Optrin paa Tribunen; det har tidligere staaet mere usikkert for Flertallet, om det virkelig var paa det nu angivne Tidspunkt og ikke paa et tidligere, at Borgmesterens Udtalelse